

OPERNA PREMIJERA U HNK ZAGREB

Bravo za Suriana i Dorotića u „Ljubavnom napitku“

Domagoj Dorotić

Dana 17. veljače burnim je pljeskom u HNK u Zagrebu pozdravljena premijera opere „Ljubavni napitak“ Gaetana Donizettija (1797.-1848.), kojom je započeo novi život ovog omiljenog naslova na zagrebačkoj pozornici. Naime, „Ljubavni napitak“ prisutan je u Zagrebu već 135 godina, od davne 1887., kada je izvedbom ravnao Ivan pl. Zajc, iako s prekidom, budući da nije bio postavljen od 1987. godine, kada je dirigent i redatelj bio Miro Belamarić. Šaljivost i duhovitost koje je Donizetti tako ingeniozno glazbeno osmislio prema libretu Felicea Romanija, a prema komediji Eugènea Scribea, ponovno je zaživjela i suvremeni slušatelji i gledatelji mogu uživati u melodijskim ljepotama ranog talijanskog *belcanta* i u doista razdraganoj priči mladosti, čiji su pokretački motivi ponajprije osjećaji i težnja za ljubavnom srećom. Priča je krajnje jednostavna. Nemorino je zaljubljen u Adinu, ona je vrckava i nestalna, pa svoje čari u prvom naletu namjerava pokloniti naredniku Belcoreu, kako bi sramežljivog i siromašnog Nemorina potakla na akciju. Belcore je vođa vojničke čete koja se pravi važna pred seljanima, a dolaskom nadriliječnika Dulcamare u selu se događa osobito uzbuđenje. Naime, Dulcamara vješto reklamira svoje napitke, čije je djelovanje sigurno u otklanjanju svih boli i neugodnosti, pa kada Nemorino to čuje, poželi i on domoći se napitka posebno spravljenoga za javljanje ljubavnih osjećaja kod osobe drugoga spola. Osim toga, Nemorino je čuo Adinu kada je seljanima pjevala o čarima ljubavnog napitka koji je Tristana i Izoldu poveza u vječnoj ljubavi. Dakle, za bočicu napitka Nemorino Dulcamari daje sav novac koji posjeduje. Međutim, predugo je čekao i rezultata nije bilo. Budući da nema novaca za novu čarobnu bočicu koju želi kupiti od pohlepnog Dulcamare, Nemorino pristaje upisati se u vojsku, za što dobiva novčanu nadoknadu, jer je Belcore uvjeren da time iz osvajanja Adine isključuje svojeg suparnika. Dulcamara, dobro zabavljen jadima lakovjernog i naivnog Nemorina, prodaje još jedno čarobno piće, zapravo vino, koje mladiću vraća samopouzdanje. Cijelo selo na čelu s Giannettom već šuška o tome kako je umro Nemorinov ujak i ostavio mu veliko bogatstvo. Dakle, dobro raspoloženi Nemorino, koji još ne zna da je postao imućan, sada sa svoje strane glumi nezainteresiranost za Adinu, ona odugovlači vjenčanje s Belcoreom, jer naravno, zapravo voli Nemorina, a kada vidi kako se sve žene oko njega trude i sama je potaknuta na akciju. U takvom raspletu radnje upravo Adina prva izjavljuje ljubav, ona otkupljuje dokument kojim se Nemorino obvezao vojsci, Nemorino je presretan, Belcore je pozvan da sa svojom četom ode u nove krajeve, a Dulcamara, to jedino oličenje mudrosti i iskustva, zadovoljno pjeva o moći svojega ljubavnog napitka. Kako bi se te vesele ljubavne jade i razigrani sretni završetak što primjernije uprizorilo bili su potrebni vrsni, mladi, zgodni i razigrani pjevači, i upravo takve protagoniste nalazimo u novoj premijeri. Pri tome prvo mjesto na ljestvici vrsnoće svakako pripada iskusnom i međunarodno priznatom opernom umjetniku velika raspona glasa Giorgiu Surianu, koji u ovoj godini obilježava 35. obljetnicu nastupanja otkako je 1977. u rodnoj Rijeci bio Sulejman u Zajčevu „Nikoli Šubiću Zrinjskom“.

Giorgio Surian je u ulozi Dulcamare glasovno vrlo dojmljiv, a glumački do suza šaljiv. Upravo potrebnim značajkama *buffo* glume ostvaruje Surian lik lukavca na zaista oduševljavajući način. Međutim, simpatije slušatelja u najvećoj mjeri osvaja mladi tenor Domagoj Dorotić, kojemu je to prva velika uloga na zagrebačkoj opernoj pozornici, a koju on ostvaruje dinamički vrlo proosjećano, sa sigurnom vokalnom tehnikom i nadasve simpatičnom glumom. Svakako od ovog umjetnika, koji je u samo nekoliko sezona, nakon diplome 2008. u razredu Vlatke Oršanić na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, od zborista dobio status solista, s oznakom „za srednje uloge“, treba očekivati još mnoge uspjehe u ulogama njegova faha. Snažni je pljesak popratio njegovu interpretaciju najpoznatije arije „Una furtiva lagrima“ (*Skrivena suza*), uvjerivši nas da se u zagrebačkoj operi pojavio mladi tenor koji u potpunosti zna iskoristiti priliku koja mu je pružena. Sopranistica Marija Kuhar Šoša kao Adina bila je na početku izvedbe još pomalo plaha i gotovo nečujna, ali se tijekom predstave njezin glas oslobađao i ona se predstavila kao lirski koloraturno uvjerljiva mlada zavodnica. Kao gost u ulozi Belcorea nastupio je zagrebačkoj publici već poznati srpski bariton Marko Kalajanović, pjevač znatnih sposobnosti i za ulogu vrlo prikladna fizičkog izgleda. Kada je pak riječ o manjoj ulozi Giannette, seoske djevojke koja je prva uz šapat ženskog dijela zbora iznijela vijest o Nemorinovom iznenadnom bogaćenju, Monika Cerovčec je tom prizoru osigurala osobiti šarm i scensku uživiljenost, osiguravši svojem nastupu vrlo zamjetnu prezentnost. Uopće, glazbena je strana predstave, uz pjevački podatni i razigrani Zbor (zbor uvježbao Ivan Josip Skender) i izvedbeno disciplinirani i pouzdani Orkestar HNK u Zagrebu, ostvarena na visokoj razini. Talijanski gost dirigent Pietro Rizzo ravnao je izvedbom pouzda-

no, a orkestar se iskazao u svim svojim dionicama, osobito u nastupu fagotista Istvana Matayja. Predstavu su na pozornici postavili uglavnom strani gosti, redatelj Cesare Lievi, scenograf Luigi Perego, kostimografkinja Marina Luxardo i oblikovatelj svjetla Roger Vanoni. Prema onome što se ima vidjeti režiju je moguće ocijeniti primjermom, ali su kostimi isuviše kričavi, a scenografija prilično dosadna. Jer, predimenzionirane knjige s natpisom „Tristan e Issotta“, koje nas od početka do kraja predstave trebaju potsjetiti na to da priča o ljubavnom napitku potječe iz legende o Tristanu i Izoldi, tijekom predstave gube na snazi prvobitne ideje. Pa ipak, publika će zasigurno rado čuti i vidjeti novopostavljeni „Ljubavni napitak“ u HNK u Zagrebu, ponajprije svakako zbog lijepe, uhu ugodne i šarmantne ranoromantične Donizettijeve glazbe, te glazbeno-scenskog događanja koje opušta i otkriva svijet naivnosti i ljubavi, a to je uvijek dobro došlo.

 Zdenka WEBER